

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਤਿੰਨ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ: ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਤਦੋਂ "ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ" ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਲੱਗ, ਦਾਨੀਏਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

ਜਦੋਂ ਵੀ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਆਖਰੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਖਿਆ ਅਡੋਲ ਖੜੀ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਉਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਜਿਹੜੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਤਿਹਰਾ ਲਾਗੂਕਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਦੇ ਅਰਥ (ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ) ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ, ਅਤੇ "ਨਿੱਤ ਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸ (508 ਈਸਵੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਮਿਲੇਰਾਈਟ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ; ਅਤੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਮਿਲੇਰਾਈਟ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਐਸਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨਸੀਲ ਕੀਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਏ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਵੱਧ ਚਾਨਣ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਟ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਟ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਰੋਮਾਂ, ਬਾਬਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਤਨਾਂ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਇਲਿਆਹਾਂ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਰੋਮਾਂ ਦਾ ਬਾਬਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਤਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਕਟ ਅਤਿਚਛਾਦਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰਤਾ ਪਛਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਇਲਿਆਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਕਟ ਸਮਾਨਾਂਤਰਤਾ ਪਛਾਣੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਅਤੇ Future for America ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਤੀਜੇ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਉਸ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਟ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਟ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ।

"ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ

ਹੈ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,' ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ।' ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

The 1888 Materials, 803, 804.

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਚਲਹਟ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਮਿਲਰ ਨੂੰ "ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

"ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਂ-ਵੈਰੀ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।" Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਏਲੀਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ—ਦੋਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਗਵਾਹ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਂਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਉੱਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੰਬਾ ਦੇ ਯੋਗ ਫਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ।" Early Writings, 233.

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜਾ ਇਲਿਆਹ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਸੰਘ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਟ ਦਾ ਇੱਕ "ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਦੂਤ" ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਇਲਿਆਹ, ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਦੋ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਦੂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਚਲਹਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਤੀਜੇ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਘ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਚਾਹੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਤ ਦਾ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੌਤ ਹੈ, ਅਤੇ Future for America ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ "line upon line" ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਲਾਗੂਅਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। "line upon line" ਦੀ ਲਾਗੂਅਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ Millerite ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ Future for America ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। Millerite ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ waymark William Miller ਹੈ, ਜੋ "chosen messenger" ਹੈ। ਉਸ waymark ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ Adventism ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਲਟ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ। ਨਰਤਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਾਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਖੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹੀ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਇਤਨਾ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ

ਦਿਨ ਵਾਲੀ ਉਸ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਰਾਹ ਸਿਖਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦਾ ਫਟ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਅਤੇ ਵਿਧੀਆਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮਹਾਨ ਬਲਿਦਾਨ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪੈਂਤੀਕ੍ਰਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਤਰੀ, ਉਸ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਲਾਭ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲੇ। ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਪੂਰੀ ਅੰਧਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਚਾਨਣ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਿਕੰਮੇ ਬਲਿਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਭੀ ਉਹ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੱਧਸਥਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।”

“ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਭੈ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੱਜਾਜਨਕ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਯਿਸੂ ਲਈ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰਖ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਨੂੰ ਅਤਿ ਗਹਿਰੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਨੇਕ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਸੂ ਵਹਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਘਿਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲਾਭਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ; ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭਵਾਨ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ-ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਹ ਲਾਭਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਿਰਰਥਕ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਭਾਗ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਰਥਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਇਸ ਧੋਬੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ, ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਮੋੜਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜ-ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਦੇਵੇ।” *Early Writings*, 259–261.

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋਏ,” ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਹੋਏ।” ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਮਿਲਰ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆ ਕੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੌਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਉਹ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਚਨ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ

ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਿਆ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ 1850 chart ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜੋ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

“ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦਾ ਰਹੇ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਨਾਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ, ਆਨੰਦਮਈ ਲੋਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ‘ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।’ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:19. ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਣ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਪ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ। ਪਰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਰ ਲੋਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਸਰਾ ਲੱਭ ਸਕਣ।” The Great Controversy, 458.

ਜੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।”

“ਜੇ 1844 ਦੀ ਵੱਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹੁੰਦੇ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ, ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਲਈ ਲੈਣ ਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਏ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਵੈਂਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ.... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਜੇ ਸਾਰਾ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸਮੂਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ!” Evangelism, 695.

1844 ਦੇ ਬਸੰਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਮਿਲਗਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਲਚਲਾਓ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਇਆ। ਮਿਲਰ, ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਚਲਚਲਾਓ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਐਕਜ਼ੇਟਰ, ਨਿਊ ਹੈਮਪਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਛੋਟੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਕੋਲ ਤੇਲ ਸੀ। ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ “ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਵਿੱਚ “ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।”

“ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਕਾਲ” ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।” ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚਲਚਲਾਹਟ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਕਾਲ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ-ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤਖ਼ਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਪਰ “ਐਡਵੈਂਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ.... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਈ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ।”

1849 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਦੂਤ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ, ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਜੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ "ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ," ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ "ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਗਮਨ" "ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ" "ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ" ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਾਂਗ "ਪਾਪ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ" "ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ" "ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ।"

1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਾਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾਈਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ; ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਐਸਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਹਾਬ, ਈਜ਼ਬਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਕੰਮ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਦੂਤ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਇਲਿਆਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਕੰਮ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਦੂਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੀਸਰੀ ਹਾਏ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਤੁਰੰਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਤਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਧਨਵਾਨ ਹੋਵੇਂ; ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨੰਗੋਪਣ ਦੀ ਲਾਜ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਮਾ ਲਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇਂ।" ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲੰਘਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ" ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਝਿੜਕਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਅਤੇ "ਇਸ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਕਰੋ," ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ "ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ" ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ "ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦੇਵੇਗਾ।" ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਗਤ "ਦਰਵਾਜ਼ਾ" ਉਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ "ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ।"

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਾਕਰਣ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਾਕਰਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਵੱਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਾਕਰਣ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ Pentecost ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੀਜੇ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1840–44 ਦੀ ਆਗਮਨ ਲਹਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ; ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਮਹਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਸੋਲਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਧਰਮ-ਸੁਧਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਗਈ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।”

“ਇਹ ਕੰਮ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਰੰਭ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆਂ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ‘ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ’ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੀਮਤੀ ਬੀਜ ਦਾ ਅੰਕੁਰ ਫੁੱਟੇ, ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ‘ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ’ ਫਸਲ ਦੇ ਪੱਕਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ‘ਤਦ ਅਸੀਂ ਜਾਣਾਂਗੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ; ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸਵੇਰ ਵਾਂਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਰਖਾ ਵਾਂਗ ਆਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਪਿੱਛਲੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਵਾਂਗ।’ ਹੋਸ਼ਿਆ 6:3. ‘ਹੇ ਸਿਯੋਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰੇ, ਤਦ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਕਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਰਖਾ ਵਰਸਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ।’ ਯੋਏਲ 2:23. ‘ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਾਂਗਾ।’ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਏਗਾ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।’ ਕਰਤੱਬਾਂ 2:17, 21.”

“ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆਂ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ‘ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ,’ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰੈਰੀ ਪਤਰਸ ਨੇ ਤੱਕਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਇਸ ਲਈ ਮਨ ਫੇਰੋ ਅਤੇ ਪਰਤ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਉਣ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ।’ ਕਰਤੱਬਾਂ 3:19, 20।” *The Great Controversy*, 611.